

تغییر آلاینده‌های نفتی در خاک اطراف پالایشگاه تهران توسط یونجه، چمن و شبدرسفید

شهرزاد خطیبی^۱، حسین میرسید حسینی^۲، محمد طاهر نظامی^۳، سهیلا ابراهیمی^۴

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد خاکشناسی دانشگاه آزاد، ^۲ استادیار خاکشناسی دانشگاه تهران، ^۳ استادیار خاکشناسی

دانشگاه آزاد اسلامی، ^۴ دانشجوی دکتری خاکشناسی دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه

در سالهای اخیر اصلاح خاکهای آلوده توسط گیاه‌پالایی بسیار مورد توجه قرار گرفته است و امکان‌سنجی، شناسایی و معرفی گیاهانی که قادر به رشد و پایش زمینهای آلوده می‌باشند ضروری اجتناب ناپذیر یافته است. فرآیند تجزیه و تخریب آلاینده‌های هیدروکربنی توسط گیاهان، علاوه بر فعالیت میکروارگانیسم‌های موجود در فضای ریزوسفری، به نوع گیاه نیز وابسته می‌باشد و با استقرار موقفیت‌آمیز یک گیاه در خاک آلوده، نسبت به خاک آلوده بدون کشت در جهت پایش منطقه بسیار موثرتر ظاهر شود^[۱]. در اکثر مطالعات، علفها و لگومها به خاطر دارا بودن پتانسیل خاص در این زمینه برگزیده شده‌اند. به نظر می‌رسد گیاهان لگوم در مقایسه با گیاهان غیر لگوم بعلت توانایی تثبیت نیتروژن برای گیاه‌پالایی مناسب‌ترند. علاوه بر آن لگومها با میکروارگانیسم‌ها و دیگر گیاهان بر سر منابع محدود نیتروژن موجود در خاک در مکان‌های آلوده رقابت نمی‌کنند. از سویی گیاهان علفی چند ساله به خاطر داشتن سیستم ریشه‌ای فیبری و گستردۀ برای عمل گیاه‌پالایی مناسب می‌باشند. زیرا این گیاهان دارای سطح ویژه ماکریزم و تنوع ژنتیکی بالا هستند که به آنها توانمندی‌های رقابتی می‌دهد که بتوانند شرایط نامناسب خاک را تحمل کنند. لذا در این مطالعه از گیاهان لگومینه و علفی یونجه، چمن و شبدرسفید جهت پاکسازی خاک‌های آلوده نفتی اطراف پالایشگاه نفت تهران استفاده شده‌است^[۲].

مواد و روش‌ها

در این پژوهش، منطقه مورد مطالعه، خاک آلوده به هیدروکربن‌های نفتی اطراف پالایشگاه تهران بود که قبلاً پساب و ضایعات نفتی پالایشگاه در دریاچه کوچک واقع در آنجا رها می‌شده و در حال حاضر خشک می‌باشد و خاک غیرآلوده از مکانی دورتر از پالایشگاه در همان منطقه تهیی شد. پس از نمونه‌برداری برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی ۲ نمونه خاک اندازه‌گیری شد (جدول ۱). جهت همگن‌شدن و کاهش میزان آلودگی، خاک آلوده زیر رو و هواهی‌گردید و پس از عبور از الک ۴ میلی‌متری خاکها به گلدانهایی به قطر ۲۲ سانتی‌متر و ارتفاع ۱۶ ریخته و بذر گیاهان یونجه، شبدرسفید و چمن در ۳ سطح تراکم (بر اساس میزان حداقل و حداکثر کاشت در هکتار) اضافه شد. غلظت کل هیدروکربن‌های نفتی در ابتدا و سپس هر ۳۰ روز یکبار در طول دوره رشد گیاه بر اساس روش استاندارد آذانس حفاظت محیط زیست امریکا EPA413.1 اندازه‌گیری شد. این مطالعه به صورت طرح کاملاً تصادفی، در قالب آزمایش فاکتوریل در سه سطح تراکم و در ۳ تکرار انجام شد. تجزیه آماری داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار MSTAT و مقایسه میانگین‌ها به روش LSD انجام شد.

نتایج و بحث

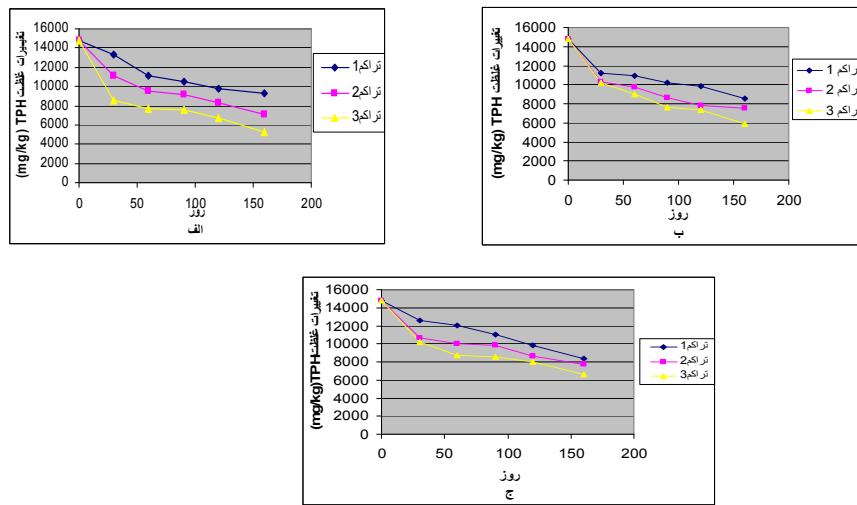
نتایج نشان داد هر سه گیاه کشت شده، در خاک آلوده به هیدروکربن‌های نفتی مقاوم بوده و موجب کاهش غلظت هیدروکربن‌های نفتی در خاک گردیدند. بیشترین میزان کاهش در غلظت کل هیدروکربن‌های نفتی (TPH^۱) به گیاه یونجه و چمن بویژه در بیشترین سطح تراکم خود مربوط بود که در بیشترین سطح تراکم خود به ترتیب ۶۴,۴ و ۶۰,۳۶ درصد غلظت TPH را نسبت به غلظت اولیه کل هیدروکربن‌های نفتی در خاک کاهش داد (شکل شماره ۲).

^۱ Total petroleum Hydrocarbon

الف). در این پژوهش شبدر سفید در بیشترین سطح تراکم خود موجب کاهش ۵۵,۴۱ درصدی در میزان **TPH** در خاک گردید. در حالیکه در خاک بدون کشت این تغییرات جزئی و حدود ۲۷,۹ درصد بود. لازم به ذکر است که هر ۳ گیاه در هر ۳ سطح تراکم خود در کاهش غلظت **TPH** موثر واقع شدند (شکل شماره ۱) و اثر تراکم در سطح ۱ درصد معنی دار گردید. از سویی دیگر اثر زمان نیز در سطح ۱ درصد معنی دار و با گذشت زمان تغییرات مشهودی در غلظت کل هیدروکربن های نفتی موجود در خاک گردید و بیشترین کاهش را در غلظت **TPH** در ۳۰ روز آغازین کشت گیاه نشان داد (شکل شماره ۲-ب).

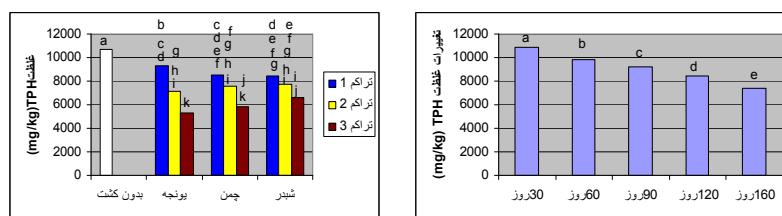
جدول ۱: اطلاعات مربوط به برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی هر دو نمونه خاک

سدیم (mg/kg)	پتاسیم (mg/kg)	فسفر (mg/kg)	نیتروژن کل (%)	ماده آلی (%)	آهک (%)	EC (ms)	PH	بافت	
۶۰,۳۸	۳۴۴,۳	۱۷,۲۴	۰,۱۹	۴,۰۹	۱۶,۵	۲,۳۳	۷,۳۴	Clay-loam	خاک آلوده
۵۴,۷۷	۱۵۴,۷۵	۱,۶۸	۰,۰۳۶	۰,۷۶	۲۵	۱,۴۸۴	۷,۶۹	Clay-loam	خاک غیرآلوده

شکل ۱- نمایش تغییرات غلظت کل **TPH** در خاک در طول زمان در تراکم های مختلف کشت هر ۳ گیاه

(الف- یونجه ب- چمن(هلندی) ج- شبدر سفید)

(حرروف مشابه بر اساس آزمون LSD نشان دهنده عدم اختلاف معنی دار در سطح ۱ درصد می باشد)

شکل ۲-الف: تغییرات غلظت **TPH** در خاک با و بدون کشت در پایان ۱۶۰ روز ب- تغییرات غلظت **TPH** در طول زمان

بعنوان نتیجه، جهت کسب موفقیت در اعمال روش گیاه‌پالایی استفاده از هر ۳ گیاه بویژه گیاه یونجه به عنوان گیاهی لگومینه که می‌تواند نیتروژن مورد نیاز خود را در مکانهای آلوده بدون رقابت تامین کند و حداکثر کاهش را در غلظت کل هیدروکربن‌های نفتی دارد برای پایش منطقه مورد نظر توصیه شود.

منابع

- Glalan, A and Duncan, H. (2001). Influence of diesel fuel on seed germination. Environmental Pollution 120:363-370
Gaudin, C and Syrett, W.J. (1995). Biological aspects of land rehabilitation following hydrocarbon contamination. Environmental Pollution 8:107-112.